Anul al 61-lea
8 Pagini

EXEMPLARUL 10 LEI
Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 254 Vineri 15 Septembrie 1944
8 Pagini

ABONAMENTE
UNIVERSUL PROVINCIA
Lei 700 pe 3 luni
Lei 1300 pe 6 luni
Lei 2500 pe 12 luni
CAPITALA
Lei 800 3 luni
Lei 1400 6 luni
Lei 2600 12 luni
AUTORITAŢI
Lei 3500 pe an

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar:
„UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

ABONAMENTE
U. LITERAR
6 luni [illegible] lei
12 luni 800 lei
U. COPIILOR 6 L. 460
[illegible]2 L. 900, RADIO U.
[illegible] 606 lei - 12 L. 1000.
[illegible]INŢELOR 6 L. 600-12
[illegible]0 lei, VESELIA 6 L.
450-12 L. 800 lei
IN SUFLET 6 L.
320-12 L. 600 lei

DIRECTOR
ION LUGOSIANU

INCHEIEREA ARMISTIŢIULUI

Ziua de 12 Septembrie 1944 va rămânea o dată importantă a istoriei noastre: ea pune definitiv capăt unei politici greşite şi deschide larg poarta viitorului pentru o politică nouă.

Intr'adevăr, semnarea armistiţiului depăşeşte cu mult semnificaţia încheierii unei simple convenţii militare cu o valoare locală şi trecătoare. Cu tot caracterul ei militar, ea este în primul rând un act politic de o importanţă deosebită prin consecinţele lui.

Negociat şi încheiat, între şefii militari sau reprezentanţii diplomatici ai beligeranţilor, sau şi de unii şi de alţii, în principiu, un armistiţiu este o convenţie încheiată în general pe o durată limitată, prin care beligeranţii se pun de acord să suspende ostilităţile în vederea încheierii unui tratat de pace.

Fie că are un caracter local sau general, parţial sau total, efectul armistiţiului este de a suspenda operaţiile de război, îndată ce el a fost notificat oficial autorităţilor competente şi armatelor de operaţii.

In cazul nostru, condiţiunile speciale ale discuţiilor preliminare ale armistiţiului, ca şi hotărîrea noastră unilaterală de încetarea ostilităţilor la 23 August, dau un caracter cu totul particular convenţiunii încheiate la 12 Septembrie la Moscova.

Deşi armistiţiul a fost semnat din partea naţiunilor unite, de mareşalul Malinovski, ceea ce-i dă caracterul unui act militar, atât precedentele lui, cât şi negocierile dela Moscova îi dau şi un caracter politic predominant.

Intr'adevăr, cu mult înainte de 23 August, la puţină vreme după declaraţia dela 2 Aprilie 1944 a d-lui Molotov, schimburi de vederi active au avut loc la Cairo între d-nii Barbu Ştirbei şi C. Vişoianu, delegaţii opoziţiei democratice româneşti şi între reprezentanţii Naţiunilor Unite, pe baza condiţiunilor enumerate în susnumita declaraţie.

Nu este cazul să arătăm aici cum au decurs discuţiunile acestea duse de reprezentanţii partidelor politice române, în opoziţie cu politica regimului Antonescu.

E destul să spunem că principalele condiţiuni ale armistiţiului au fost acceptate în principiu cu câteva luni înainte de evenimentele dela sfârşitul lui August. Dar ele aveau numai un caracter pregătitor şi corespundeau încrederii pe care atât Naţiunile Unite cât şi opinia publică a ţării o aveau în d. Iuliu Maniu, în calitatea sa de reprezentant al opoziţiei democratice şi antihitleriste. Reprezentanţii acestei opoziţii având însă numai un caracter prezumptiv de viitor guvern şi neavând puterea legală de a semna o convenţie internaţională, putere care după aparenţele legale şi în fapt aparţinea mareşalului Antonescu, ca de altfel şi comandamentul armatelor de operaţii, cari trebuiau să înceteze ostilităţile, acceptarea condiţiilor de armistiţiu de către opoziţie nu avea decât un caracter politic, nu şi caracterul obligator al unei înţelegeri juridice.

Acesta este unul din motivele pentru care opoziţia a încercat zadarnic să convingă pe mareşalul Antonescu să ceară şi să semneze armistiţiul.

Discuţiunile duse în acest sens având rezultate cu totul negative, mareşalul Antonescu neînţelegând să ceară un armistiţiu fără consultarea guvernului german, ceeace ar fi compromis total posibilităţile României de a rupe cu Axa şi de a se alătura Naţiunilor Unite, M. S. Regele s'a văzut în obligaţia de a demite pe fostul Conducător al Statului şi de a proclama unilateral la 23 August încetarea ostilităţilor, în condiţiunile cunoscute.

Această fericită iniţiativă ne-a pus în măsură să ne întoarcem pe calea intereselor permanente ale naţiunii şi să reparăm în mare parte erorile funeste săvârşite de regimul dictatorial. Dar graba cu care măsura a fost luată exciudea posibilitatea de a discuta şi semna o convenţie de armistiţiu în prealabil şi în timp util pentru a evita consecinţele unei încetări unilaterale a ostilităţilor.

Intr'adevăr, în lipsa unei convenţiuni bilaterale, dela 23 August până la 13 Septembrie, ţara noastră a fost din punct de vedere juridic sub un regim de ocupaţie neconvenţională, care nu se baza deci pe un titlu juridic, ci era efectul faptului de ocupaţie rezultat din înaintarea armatei roşii.

In general o armată ocupantă interpretează întinderea puterilor sale după felul şi obiectivele ocupaţiei. Drepturile ocupantului decurg din faptul ocupaţiei. Suveranitatea Statului ocupat nu dispare, dar exerciţiul ei e temporar suspendat şi e încredinţat ocupantului, care are autoritatea militară asupra teritoriului ocupat.

Puterea ocupantă are toate drepturile şi îndatoririle Statului ocupat; ia măsurile pentru stabilirea şi menţinerea ordinei; are dreptul de a modifica legile penale, în general prin instituirea stării de asediu; are un drept de rechiziţie foarte larg pentru nevoile armatelor cu respectul proprietăţii private şi drepturilor familiei; are facultatea de a dispune de fondurile exigibile şi bunurile mobile ale Statului ocupat de natură a folosi operaţiilor de război, ca şi de materialele utile operaţiilor militare, cu obligaţia restituirii ulterioare sau plata unei îndemnităţi corespunzătoare deprecierii lor.

Incetarea ostilităţilor din voinţa noastră la 23 August şi colaborarea noastră spontană la izgonirea trupelor germane ne-a creat o situaţie particulară, care a îmblânzit într'o largă măsură aplicarea pură şi simplă a drepturilor decurgând dintr'un regim de ocupaţie, înainte de încheierea armistiţiului.

Intr'adevăr, cu mult înainte de încheierea armistiţiului, voinţa noastră de colaborare cu trupele sovietice era tradusă în fapt; comunicatele sovietice ele însile menţionau lupta comună împotriva duşmanului comun; trupele sovietice ne dădeau un preţios concurs pentru redobândirea Ardealului; colaborarea între comandamente devenia o realitate, care dovedea că regimul de ocupaţie era o fază trecătoare a unei situaţii de fapt, în aşteptarea încheierii convenţiei de armistiţiu.

Prin efectul semnării armistiţiului poziţia noastră de colaboratori ai Naţiunilor Unite capătă o consacrare juridică. Colaborarea noastră de fapt devine o cooperare de drept cu scopul comun al înfrângerii trupelor inamice, în spiritul declaraţiei Molotov din 2 Aprilie 1944; în fine, cobeligeranţa şi suveranitatea României fiind recunoscute, se pot pregăti în bune condiţiuni şi o cooperare militară deplină şi normalizarea relaţiilor politice cu Naţiunile Unite, învingătoare de pe acum ale Germaniei.

Perspective noi se deschid ţării noastre prin încheierea armistiţiului. Posibilitatea de a repara greşelile trecutului — de care majoritatea poporului român nu este răspunzătoare, dar care trebue să răspundă potrivit legilor imanente ale politicii şi ale istoriei — atârnă în mare parte de voinţa, de acţiunea şi de înţelegerea noastră.

TRUPELE ALIATE PRESEAZĂ LINIA SIEGFRIED PE O LUNGIME DE 60 DE MILE

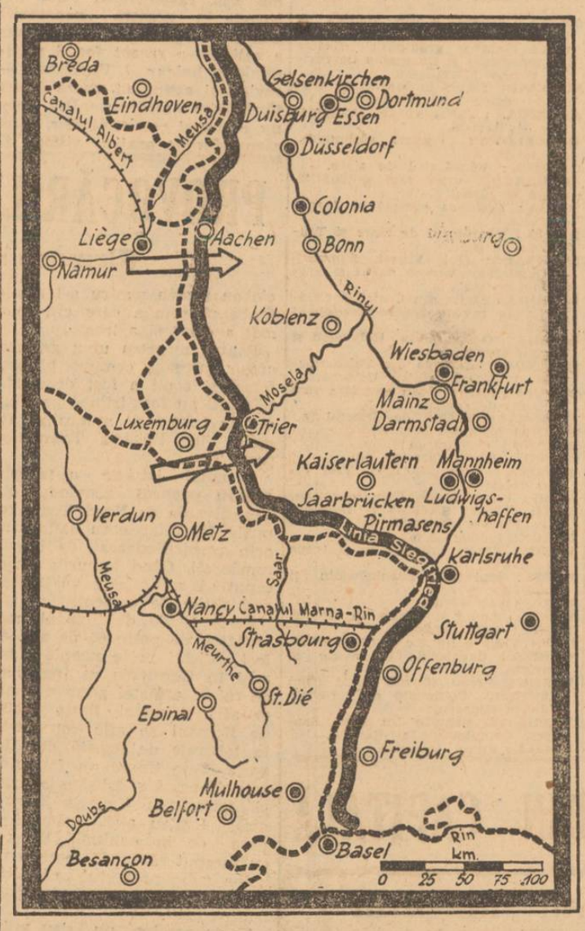

Landra 13 (Rador). — La împlinirea a 100 de zile dela începerea invaziei, trupele aliate presează acum linia Siegfried pe o lungime de 60 de mile, între Eupen şi Trier.

Rezistenţa se întăreşte dealungul întregului front şi în cursul ultimelor 24 de ore germanii au dat două din rarele contraatacuri.

Totuşi aliaţii privesc cu optimism progresele ce se fac.

Londra, 13 (Rador). — Redactorul militar al lui „Evening Standard", generalul Martell, scrie astă-seară: „Linia Siegfried poate rezista, în cazul cel mai bun, o lună de zile. După străpungerea ei, germanii nu se pot retrage pe o linie mai scurtă şi ultimele forţe armate se vor risipi în oraşe. Fiecare oraş va deveni o fortăreaţă şi va fi distrus de aviaţia, artileria şi tancurile aliate"

Forţele generalului Hodge se găsesc pe teritoriul Reichului în număr considerabil

Londra, 13 (Rador). — Oficial s'a anunţat Marţi după amiază că forţele generalului Hodge, care au trecut frontiera germană la nord-vest de Trier, se găsesc pe teritoriul Reichului în număr considerabil.

Cu toate că Berlinul a anunţat că există „o mare primejdie", în ce priveşte o străpungere a aliaţilor, înaintarea cestor forţe, ce operează dincolo de frontieră la peste 8 km., formează obiectul unei desăvârşite tăceri din partea oficialităţii germane.

Se află însă că dela Aachen, la nord de Trier, la 114 km. spre sud-est, forţele aliate sunt în marş, tatonează apărările construite în adâncime, care reprezintă principala forţă a zidului german din vest.

Tunurile mobile ale unei divizii blindate americane bombardează blokhausurile şi fortăreţele din linia Siegfried dela sud de Aachen.

Ameninţarea, ce apasă asupra acestui oraş sporeşte şi germanii declară că aliaţii se concentrează în vederea unui atac masiv dat cu care blindate în contra oraşului.

Trupele britanice ale generalului Dempsey, după ce au trecut Canalul Escaut, înaintează în Olanda şi oraşul Aachen este ameninţat să fie înconjurat pe la nord.

In timp ce trupele dela nord dau o lovitură directă principalelor apărări germane, armata generalului Patton a lansat un atac masiv pe un front de 75 de km. în regiunea Mosellei, împotriva trupelor germane, ce opun o rezistenţă crâncenă.

Se semnalează că rezistenţa germană este din ce în ce mai puternică în jurul oraşului-fortăreaţă Metz, din Lorena, care se află sub bombardamentul americanilor.

IN CENTRUL ŞI ESTUL TRANSILVANIEI

INAINTAREA TRUPELOR ROMÂNO-SOVIETICE CONTINUĂ

MARELE STAT MAJOR AL ARMATEI

COMUNICAT

ASUPRA OPERAŢIUNILOR DIN ZIUA DE 13 SEPTEMBRIE 1944

In centrul şi estul Transilvaniei, trupele române în legătură cu trupele sovietice, au continuat atacul şi, zdrobind rezistenţele inamicului, au cucerit Turda, Odorhei precum şi numeroase alte localităţi; înaintarea continuă.
In vestul Transilvaniei, lupte în curs în regiunile Curtici şi Oraviţa.

ARMISTIŢIUL A FOST SEMNAT

Moscova, 13 (Rador). — **Agenţia „Tass" comunică Miercuri dimineaţa, la ora 5:**

Intre 10 şi 12 Septembrie au avut loc negocieri la Moscova între reprezentanţii Uniunii Sovietelor, ai Marii Britanii şi ai Statelor Unite ale Americei, acţionând în interesele tuturor naţiunilor unite, pe de o parte, şi delegaţia guvernului român, pe de altă parte, cu privire la încheerea unui acord de armistiţiu cu România.

Din partea Uniunii Sovietelor au luat parte la negocieri d-nii Molotov, Vişinski, Maiski, Manuilski, Novicov, generalul Vinogradov şi amiralul Pogdenko, din partea Marei Britanii, ambasador Kerr, din partea Statelor Unite, ambasador Harriman.

Delegaţii guvernului român, d-nii Pătrăşcanu, general Dămăceanu, Ştirbey şi Pop, au luat parte la negocieri ca reprezentanţi ai României.

Negocierile s'au terminat prin semnarea la 12 Septembrie a acordului de armistiţiu cu România.

Acordul de armistiţiu, cu autorizaţia guvernelor Uniunii Sovietelor, al Marii Britanii şi al Statelor Unite ale Americei, a fost semnat de mareşalul Uniunii Sovietelor Malinovski, din partea României acordul a fost semnat de d-nii Pătrăşcanu, general Dămăceanu, Ştirbey şi Pop.

Textul acordului de armistiţiu va fi publicat separat.

UN INTERVIEW AL D-LUI MINISTRU PĂTRĂŞCANU

ROMÂNIA TREBUIE SĂ AIBĂ LEGĂTURI FOARTE STRÂNSE CU UNIUNEA SOVIETELOR

Moscova, 13 (Rador). — D. Pătrăşcanu, ministru de stat în guvernul român, a acordat un interview d-lui Duncan Hooper, corespondentul special la Moscova al agenţiei „REUTER", după semnarea armistiţiului.

D. ministru Pătrăşcanu a declarat că nu poate comunica încă nimic din condiţiile armistiţiului, deoarece s'a stabilit ca acestea să fie publicate într'o declaraţie comună. Apoi a continuat:

„România, poporul român şi guvernul român, care reprezintă principalele partide din ţară, au hotărît să îndeplinească condiţiile armistiţiului cu o scrupuloasă lealitate şi sinceritate. Ei înţeleg — şi părerea mea este că tot aşa înţelege fiecare cetăţean al României — că numai recâştigând încrederea aliaţilor şi în special a Uniunii Sovietice se poate încerca să se deschidă o cale nouă pentru poporul român".

D. Pătrăşcanu şi-a exprimat convingerea că pentru România este necesar ca în viitor să aibă „legături foarte strânse" cu Uniunea Sovietelor, care este cel mai apropiat vecin al României dintre aliaţi.

„România vrea să câştige încrederea poporului sovietic şi este sigură că o va câştiga".

După ce a spus că România aduce cea mai strânsă colaborare posibilă în războiul contra ungurilor şi germanilor, d. ministru Pătrăşcanu a dăugat:

„Misiunea principală este acum aceea de a termina războiul şi noi voim să-l ducem până la capăt cu toate forţele noastre".

Guvernul român — a mai spus d. Pătrăşcanu — va stabili cât mai curând posibil un regim democratic real, cu libertăţi şi drepturi pentru toţi cetăţenii. Se vor face alegeri generale, dar deocamdată nu se ştie când.

In altă ordine de idei, d. ministru Pătrăşcanu a declarat că mareşalul Antonescu va fi judecat sau de un tribunal român, sau de un tribunal internaţional. El se află la loc sigur şi nu poate să scape „nici în vis".

Vestea semnării armistiţiului

Ştirea semnării armistiţiului dintre România şi ţările aliate a fost transmisă de radio Londra în cursul dimineţii, provocând satisfacţie în întreaga Capitală.

La interval de o oră după aflarea acestei ştiri, ziarele din Capitală au apărut în ediţii speciale, reproducând telegramele agenţiei „Tass".

Lumea, care la ora aceea se afla pe străzi, smulgea, nerăbdătoare, ediţiile speciale din mâna vânzătorilor.

PROVOCĂRILE MAGHIARE

de GABRIEL ŢEPELEA

Când hitlerismul a trecut din faza de reorganizare internă la aplicarea pe teren a teoriei „spaţiului vital", pretinzând teritorii şi subjugând popoare, Ungaria, care se lepădase la conferinţa păcii de alianţa cu Germania, a început să ridice capul. Cel mai frecvent sistem prin care Ungaria voia să arate Europei nemulţumirile sale, a fost sistemul incidentelor de frontieră.

Incepând din 1938, incidentele de frontieră cu România, Cehoslovacia şi Jugoslavia au fost la ordinea zilei. Când apoi am rămas faţă în faţă cu Ungurii, sub tutela Berlinului, provocările maghiare au trecut orice limită.

Dela 8 Sept. 1941 până la 28 Martie 1944, foştii noştri „aliaţi" din combinaţia axistă au comis nu mai puţin de 97 violări a spaţiului aerian român. Natural, orice protest al nostru pe lângă comisiile mixte germano-italiene avea acelaş răspuns: „din eroare".

Satele româneşti din apropierea frontierei trasate la Viena erau necontenit terorizate de bandele aşa numitei „Garde a zdrenţăroşilor" şi de violările grănicereşti.

CAZURI CONCRETE

Simţindu-se „protejaţi" de mai marii axei, unde prezenţa noastră recentă era nefirească, Ungurii nu pun nici o stavilă pornirilor ancestrale.

La 5.VI.1942, căpitanul Caragea Ion, primeşte o invitaţie oficială dela comandantul de pluton ungur pentru o convorbire de serviciu. In interesul serviciului, căpitanul român primeşte. La un moment dat, în timpul discuţiilor, căpitanul român este imobilizat şi răpit, pentru a fi ţinut peste un an în închisorile maghiare. La fel a fost răpit şi comisarul român Şandor Gavril.

Sute de soldaţi români au fost ucişi mişeleşte fără ca ţara să poată lua la cunoştinţă atitudinea Ungurilor. In luna Octombrie 1942, la Vişag, Ungurii au atacat patrulele noastre omorînd un subofiţer şi câţiva soldaţi. In Martie 1943 a avut loc un alt incident de proporţii la pichetul Sucutard. La Tarcău, în luna Sept. 1943 ungurii au încălcat teritoriul nostru atacând pichetul şi capturând 8 grăniceri pe cari i-au maltratat. La Palanca în Sept. 1943 ungurii au trecut pe teritoriul nostru atacând şi omorînd în mod laş pe căpitanul Gârleşteanu Aurel, lt. Visarion Niculae împreună cu 4 soldaţi. Un alt ofiţer român a fost răpit.

In jud. Mureş, grănicerii unguri au avut într'o noapte poftă de glume. Unul dintre ei s'a îmbrăcat într'o' piele de urs şi s'a îndreptat spre stâna unui

(Continuare în pag. 2-a)

MEMBRII GUVERNULUI AU DEPUS JURĂMÂNTUL IN FAŢA M.S. REGELUI

Eri, la orele 11 dimineaţa, membrii guvernului au depus jurământul în faţa M. S. Regelui.

Subsecretarii de stat au depus jurământul în faţa d-lui general adjutant C. Sănătescu, preşedintele consiliului de miniştri.

După cum se ştie, membrii guvernului n'au depus jurământul până acum, deoarece în momentul intrării lor în funcţiune era în vigoare legea care prevedea că şeful guvernului primeşte jurământul miniştrilor.

Această dispoziţie fiind abrogată, membrii guvernului au depus jurământul conform Constituţiei din 1923.

RUŞII INAINTEAZĂ IN TRACIA ŞI IN CÂMPIA TRANSILVANIEI

Londra, 13 (Rador). — Corespondentul de război german Ernst von Hammer anunţă:

„Vârfurile de atac ale trupelor depe frontul al treilea ucrainian, operând în Bulgaria, au trecut munţii Rodop în partea de răsărit şi coboară acum în Tracia.

Unităţi ale armatei a 6-a blindate sovietice se revarsă peste Carpaţii de sud în câmpia Transilvaniei".

INVERŞUNATA LUPTĂ DIN REGIUNEA LOMZA

Moscova 13 (Rador). — **După cum anunţă Duncan Hooper, corespondentul Agenţiei Reuter, lupta din regiunea Lomza a atins Miercuri un foarte înalt grad de înverşunare. Germanii au concentrat aici mai multe divizii de infanterie, sprijinite de formaţiuni masive de artilerie, tancuri şi tunuri mobile. Aceste forţe sunt sdrobite acum în cursul contraatacurilor sălbatece pe care încearcă să le dea împotriva înaintării sovietice. Armata roşie a pătruns prin mai multe linii separate ale apărării germane.**

In Transilvania, armata roşie a acoperit flancurile germane şi ungare printr'o înaintare rapidă prin Carpaţi. Forţele germane şi ungare nu mai au acum nicio şansă de regrupare.

Trei şosele bune, pe care ar fi putut să se retragă către câmpia Ungariei, se găsesc acum fie sub controlul sovietic, fie inutilizabile din punct de vedere tactic.

❖

Londra 13 (Rador). — **Comunicatul german militar de Miercuri anunţă că germanii au părăsit Lomza, punct de sprijin pe râul Narev, pe care sunt sprijinite poziţiile germane de la nord de Varşovia şi sud de Prusia Orientală.**

Atacuri masive ale aviaţiei americane impotriva Reichului

Londra 13 (Rador). — **Se anunţă oficial că peste 1000 de avioane grele de bombardament americane, escortate de avioane de vânătoare au atacat Miercuri numeroase obiective petrolifere şi industriale, în Germania de vest, de sud şi centrală**

❖

Londra 13 (Rador). — **Ministerul aerului a anunţat că peste 1400 de avioane bombardiere grele britanice au aruncat peste 600.000 de bombe incendiare în cursul de 12 ore, de Marţi la ora 13 până Miercuri la ora unu.**

Peste 400.000 de bombe incendiare au fost aruncate la Frankfurt, unde avioanele Lancaster au atact depozite militare destinate liniei Siegfried.

Celelalte 200.000 au fost aruncate la Stuttgart.

Luni şi Marţi, avioanele britanice au incendiat 6 uzine de petrol în regiunea Ruhrului

❖

Londra, 13 (Rador). — **La cartierul general aliat s'a declarat oficial Miercuri seara:**

Americanii întâmpină o rezistenţă înverşunată dealungul Mosellei.

Bombardiere au atacat cu succes astăzi puncte de sprijin la Boulogne.

IMPERATIVUL UNITĂŢII BALCANICE

Precipitarea evenimentelor militare în regiunea balcanică şi consecinţele pe care ele le vor avea asupra sfârşitului războiului pun din nou în evidenţă importanţa politică şi strategică a acestei regiuni europene.

Considerată multă vreme ca focar de incendii europene, regiunea balcanică a fost sediul de predilecţie al intrigilor diplomaţiei germane şi austriace care a exercitat în cursul istoriei, şi mai ales în timpul supremaţiei turce, o covârşitoare influenţă. Rolul Berlinului şi al Vienei n'a fost niciodată împăciuitor şi acţiunea lor diplomatică s'a întemeiat totdeauna pe principiul divizării şi ataţării neînţelegerilor care frământau popoarele balcanice. Războiul pentru independenţă, întreprins de popoarele balcanice unite, n'a fost pe placul Germaniei şi nici al Vienei, unde influenţa Berlinului era puternică şi atunci când a izbucnit războiul între foştii aliaţi balcanici el a găsit o atenţie interesată în cele două mari capitale.

După războiul mondial, Germania a continuat politica ei de intrigă şi diviziune printre popoarele balcanice. De data aceasta ea a găsit un aliat preţios în Italia fascistă. Tendinţele de solidaritate şi toate sforţările pentru alcătuirea unui front politic balcanic, unic şi puternic, au întâmpinat opunerea clandestină a Germaniei secondată de Italia fascistă. Scopul acestor două puteri era să împiedice prin orice mijloc o solidaritate balcanică şi acţiunea lor de subminare a Înţelegerii Balcanice atât în acţiunea ei politică cât şi în cea economică a fost neîntreruptă. Ea reuşise chiar, la un moment dat, să obţie concursul — şi astăzi greu de înţeles — al fostului prim-ministru iugoslav, d. Stoiadinovici, care îşi scuza atitudinea vinovată faţă de aliaţii ţării sale cu pretinse necesităţi economice care ar obliga Iugoslavia la raporturi mai strânse cu Germania. Era, sub aparenţa unui oportu-

(Continuare în pag. 2-a)

Generalul Dwight Eisenhower, comandantul suprem al forţelor aliate din Vest, felicitând pe generalul Joseph Lawton Collins, pentru decoraţia ce i-a fost acordată cu ocazia eliberării portului Cherbourg
(Oficiul britanic de informaţii prin Biblioteca Studio 42)